

1. În 2020, am participat la concursul de ocupare a funcțiilor de conducere vacante la instanțele judecătorești, dorind reinvestirea în funcția de conducător de instanță, neavând contracandidați.

În cadrul testării psihologice, după finalizarea ambelor faze (etapa scrisă și interviul) ale testării psihologice, am obținut calificativul „Nerecomandabil”.

Comisia de examinare la testarea psihologică a fost compusă din domnul [redacted] psiholog în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii (CSM) și doamna [redacted] psiholog [redacted].

Testarea scrisă a constat în completarea unui caiet de prezentare, care conținea întrebări precum „de câte ori v-ați ajutat colegii/subordonații în ultima lună? Zilnic/Săptămânal/Lunar/Niciodată”, urmată de teste cronometrate de verificare a aptitudinilor cognitive constând în completarea unor șiruri de numere, înțelegerea, corelarea și extragerea ideilor dintr-un text și un test de „aptitudini funcționărești”, care a constat în esență în identificarea diferențelor și numărarea literelor și cifrelor din mai multe șiruri de text.

În continuare, au fost administrate cronometrat mai multe teste de personalitate.

2. Încă din timpul probei scrise, doamna psiholog [redacted], care a avut calitatea de supraveghetor de sală, a manifestat o atitudine neprincipială, refuzând să răspundă întrebărilor mele legate de clarificarea instrucțiunilor testului. Astfel, în momentul în care am întrebat-o pe doamna psiholog, care făcuse deja identificarea candidaților la intrarea în sală, ce se înțelege exact prin noțiunea de „litere” la testul de aptitudini funcționărești, de exemplu dacă include cifre sau semne sau altele asemenea, aceasta a refuzat să îmi răspundă și, cu toate că se afla în apropierea mea, pur și simplu mi-a întors spatele, fapt care a determinat colegii candidați din sală, uimiți și revoltați de atitudine, să răspundă în locul ei. Consider că o astfel de atitudine nu poate face onoare sistemului judiciar din care face parte și doamna psiholog, nu respectă metodologia de administrare a unui test psihologic și este sub standardele cerute profesiei de psiholog, mai ales în situația participării ca examinator la un astfel de concurs. Mai mult, doamna sa ar fi avut posibilitatea, în cazul unei întrebări nepotrivite, să răspundă „domnule candidat, acest lucru nu vi-l pot spune, trebuie să deduceți dumneavoastră”.

3. În timpul interviului, ambii psihologi din comisia de examinare au manifestat o atitudine tendențioasă, agresivă, contrară oricărei metodologii de interviu, lipsită de intenția de a cunoaște persoana interviuată, urmărind mai degrabă să „forțeze” anumite trăsături de personalitate pe persoana respectivă.

Menționez că doamna psiholog [redacted] a adresat unui alt judecător, candidat pentru funcție apropiată în cadrul instanței, întrebări din afara obiectului examenului, care nu aveau nicio legătură cu examinarea psihologică a candidatului respectiv, referitor la ocuparea postului de psiholog din circumscripție, pentru care erau prevederi legislative ce interziceau ocuparea unor posturi vacante la data de 31 decembrie a anului anterior.

Aceste întrebări au fost repetate de către doamna psiholog [redacted] în cadrul contestației formulate de mine împotriva calificativului „nerecomandabil”, probabil în încercarea de a-mi sugera anumite lucruri nepotrivite, ceea ce este în mod evident un abuz profesional și o încălcare a oricărei metodologii de interviu.

De asemenea, în cursul interviului, doamna psiholog [redacted] când a adus discuția la necesitatea propunerii sau aplicării unor sancțiuni disciplinare personalului angajat, s-a lansat într-o veritabilă „tiradă” verbală, fiind susținută de domnul psiholog [redacted] despre „voi cei care dați sancțiuni disciplinare” și nu vă gândiți la „ce se ascunde în spate”, că „persoana respectivă suferă” ș.a.m.d. Am încercat să explic domnilor psihologi din comisie că, deși nu sunt de specialitate, îmi este cunoscut faptul că în spatele agresivității se ascunde o teamă, o vulnerabilitate a persoanei respective, că nu sunt persoana care propune ușor sancțiuni și că am încercat întotdeauna să înțeleg angajatul, lucru confirmat de nenumărate rezolvări ale conflictelor prin mediere sau prin alte modalități. Am încercat să le explic domnilor psihologi că, în decurs de 5 ani, am propus o singură dată o sancțiune, foarte ușoară - un „avertisment” - unui angajat care săvârșise fapte destul de grave, despre care psihologul din circumscripția noastră spunea, în urma unui interviu, că are o „atitudine refractară” și „nu vrea să discute”, angajat care a acceptat sancțiunea și care, în urma măsurilor conexe luate, nu a mai pus probleme comportamentale de atunci. Aceste explicații au fost ignorate de membrii comisiei, care au continuat discuțiile neprincipiale, „lecțiile” legate de această temă. M-am simțit agresat, umilit de persoane care, deși ar fi trebuit să aibă niște avantaje de înțelegere ca urmare a pregătirii de specialitate, nu au fost puse niciodată în situația de a decide în astfel de probleme și de a înțelege toate aspectele care trebuie să intre în conținutul unei astfel de deliberări.

Domnul psiholog [redacted] a pus întrebări neprofesioniste, ofensatoare, legate de faptul dacă sunt „comod”, „leneș”, care sunt nepermise pentru un asemenea nivel. Deși a avut o atitudine întrucâtva mai precaută, probabil înțelegând gravitatea situației pe care o provoacă și a încercat să pună întrebări deschise, să îmbrace întrucâtva interviul într-o minimă aparență de conformitate cu metodologia, domnia sa a pus întrebări care, în opinia mea, nu au nicio legătură cu rezultatele testelor scrise și a ignorat explicațiile și răspunsurile mele, fapt care se observă și în rezultatele din raportul de evaluare întocmit.

Am explicat comisiei modul în care iau decizii, de exemplu legat de modificarea atribuțiilor de serviciu ale personalului, care presupune cercetarea tuturor faptelor și elementelor necesare, de exemplu analize de volum de activitate, fișele posturilor, discuții cu persoana respectivă, inclusiv consultarea factorilor responsabili din cadrul instanței. Doar ulterior iau decizia, după ce constat că am la bază o cunoaștere riguroasă a elementelor prealabile. Am explicat cu exemple, însă nu am fost luat în seamă de comisie.

Am arătat, de asemenea, că mi-am asumat rolul de lider, de decident, în toate hotărârile pe care le-am luat, însă într-un mod echitabil, care a inclus opiniile celorlalți și dezbaterile între colegi, ceea ce a dus la încrederea personalului și a făcut ca instanța pe care o conduc să fie una liniștită, cu puține conflicte în interiorul personalului.

Așa cum rezultă și din testul scris, am dorit mereu să fiu serios și să îmi fac datoria în cadrul instanței, aducând un respect față de reguli, termene și față de sarcinile impuse din exterior sau de mine însumi, lucru confirmat de numeroasele proiecte pe care le-am implementat în decursul primului mandat în interiorul instanțelor din circumscripție. Am explicat faptul că nu toate acțiunile mele au succes, dar că, alături de colegi, încerc să înțeleg cauzele unui insucces și să învăț ceva din el și eventual să îmi modific scopul urmărit.

Am explicat comisiei, așa cum cred eu că ar trebui să reiasă și din testul scris, că am dorit mereu să existe un colectiv, un mediu de lucru bun, care să pună în valoare calitățile fiecărui angajat. Cred că am reușit să ating în bună măsură acest obiectiv, colegii fiind motivați să lucreze și să rezolve conflictele într-un mod rezonabil, fără disfuncționalități

majore (certuri puternice, acțiuni în instanță etc.). Am dat exemple cum am încercat să fiu amabil, să colaborez cu ceilalți, să fiu echidistant și să nu mă las manipulat.

Fiind întrebat cum gestionez stresul, am explicat cu exemple cum, în fața lipsei de certitudine asupra anumitor situații, încerc să rămân încrezător în mine și să analizez toate elementele pentru a găsi soluția optimă de rezolvare a problemei. Ascult și analizez ce spun ceilalți, dar deciziile încerc să le iau bazându-mă pe analiza proprie a tuturor elementelor exterioare primite.

Toate aceste observații nu au fost luate în analiză de comisie atunci și nu au fost avute în vedere în cadrul raportului de evaluare.

Raportul de evaluare, întocmit în principal de domnul psiholog [redacted], dar asumat și însușit prin semnare de doamna psiholog [redacted], nu reflectă în niciun fel răspunsurile mele la interviu și, apreciez eu, nici rezultatele testării scrise.

Constatarea privind atitudinea „reticentă” a mea în cadrul interviului este vădit falsă, în cadrul interviului eu fiind foarte deschis în cele relatate, solicitând clarificări comisiei în dese ocazii când întrebările erau neclare ori lipsite de sens și păstrând o atitudine deschisă în ciuda atitudinii agresive, tendențioase, provocatoare și abuzive a membrilor comisiei. Vă rog să observați faptul că nu s-au consemnat mențiuni referitoare la comportamentul candidatului în timpul susținerii probelor și interviului, deși o calificare a manierei mele de prezentare ca „reticentă” ar fi impus măcar o minimă mențiune.

Există o contradicție în cadrul raportului de evaluare între constatarea „foarte hotărât și sigur pe propria judecată, pune un accent scăzut pe consultările prealabile. Poate renunța cu greu la propriile convingeri și soluții” (capacitatea de a manifesta hotărâre în procesul decizional) și constatarea „inhibat și nesigur pe sine, devine evaziv atunci când trebuie să vorbească despre propriile competențe și să răspundă pentru activitatea desfășurată” (capacitatea de a da dovadă de încredere profesională). În mod similar, există contradicție între această din urmă constatare și „persoană care are tendința de a-și urmări cu insistență obiectivele chiar dacă asta (corect, formal - aceasta) înseamnă să nu țină cont de nevoile celorlalți” (gestionarea eficientă a conflictelor).

Nu există la rubrica observații sau mențiuni speciale nicio susținere, nici măcar una sumară, referitoare la motivele pentru care s-a acordat calificativul (frază) corespunzător palierului de 2 sau 3 puncte și nu celui de 4 sau 5 puncte. În schimb, notarea pare că urmărește ca nota indicatorului să fie, în general, sub 10, așa încât media finală să fie sub nota 10, corespunzătoare unui calificativ „nerecomandabil”.

Trebuie observat faptul că baremul minim de trecere al acestei probe era nota 10 (din maxim 15) și, printr-o coincidență, am fost notat cu nota medie 9 la toți indicatorii, imediat sub linie, exact sub baremul de trecere. În schimb, în cadrul contestației, am obținut o îmbunătățire la nota 11, calificativul bun, dar care permitea la limită trecerea probei (imediat peste linie).

De asemenea, trebuie observat faptul că palierele de notare 1-5 la fiecare indicator nu au o justificare științifică, metodologică, cu privire la selectarea lor. Nu rezultă clar modul cum sunt legați indicatorii din testele de personalitate de criteriile de evaluare din raport, nu există o justificare științifică pentru baremul de trecere diferențiat la fiecare nivel de instanță și există serioase dubii asupra standardizării testului raportat la populația analizată ori asupra temeiniciei și conformității cu metodologia a studiului indicat în cuprinsul articolului de specialitate ai cărui autori sunt chiar două dintre persoanele indicate în prezenta sesizare, articol care pare a sta la baza acestor modalități de evaluare.

Vă rugăm să luați în considerare și alte aspecte legate de nerespectarea metodologiei și a eticii și deontologiei profesionale, deoarece nu dețin pregătirea de specialitate pentru a identifica cu exactitate toate neregularitățile săvârșite.

Sunt, însă, la dispoziția dumneavoastră pentru a oferi orice lămuriri considerați necesare în vederea stabilirii cu exactitate a situației de fapt.

A existat intenția administrării unor șocuri emoționale, care să mă facă să renunț singur la examen, deși nu aveam contracandidat.

4. În cadrul contestației declarate împotriva calificativului „nerecomandabil”, am fost examinat dintr-o comisie compusă din trei psihologi: doamna [redacted], doamna [redacted], psiholog [redacted] și doamna Dinașă Loredana Ghis, psiholog [redacted].

Precizez că, în cadrul contestației, a avut loc numai un interviu, fără o testare scrisă nouă, ceea ce încalcă metodologia și standardele de bune practici în evaluarea psihologică.

Doamna [redacted], colaboratoare apropiată a domnului [redacted] în privința articolelor scrise cu privire la profilul psihologic al funcțiilor judiciare din sistem, a avut, de asemenea, o atitudine vădit arogantă, agresivă și nerespectuoasă la adresa mea. Înțeleg că mulți colegi reclamă atitudinea acesteia lipsită de bun simț, cu comportamente nepotrivite în activitatea sa cotidiană de serviciu. Înțelegerea mea personală a profesiei de psiholog este aceea a unei vocații, asemenea preotului sau chiar magistratului, în care persoana trebuie să practice permanent virtuțile, valorile, exigențele, metodele acelei profesii.

Ceilalți doi membri ai comisiei de contestații nu erau în conivență cu comisia de examinare și au fost surprinși de situația în care mă aflu.

În cadrul contestației, doar doamna psiholog [redacted] a adoptat o atitudine neprofesionistă, marcată printr-un interviu deosebit de agresiv, în care a încercat să mă încurce, „să mă prindă”.

Tonul agresiv fățiș a culminat cu o discuție profund neprofesionistă despre sancțiunile disciplinare pe care „le tot aplic”, iar încercările mele de a explica că nu este așa s-au izbit de neînțelegere din partea doamnei psiholog, care a insistat în susținerile ei. La explicația mea că nu am propus decât o singură sancțiune disciplinară „avertisment”, a avut o atitudine de necrezut, în care mi-a spus că „dacă am fi avut psiholog, ar fi făcut consiliere cu angajata” respectivă. Precizez că, la acea dată, exista psiholog angajat în circumscripție, care a vorbit cu angajatul respectiv și a constatat că nu poate obține informații relevante de la el, deoarece este foarte refractar discuției. Discuțiile psihologului cu angajatul respectiv pot fi confirmate cu probe. De asemenea, specializarea psihologilor din cadrul instanțelor nu este consiliere psihologică sau psihoterapie, ci psihologia muncii și organizațională, iar a oferi consiliere ar fi însemnat săvârșirea unei abateri disciplinare.

Discuția a continuat apoi într-o direcție total neprincipială, nepotrivită unui interviu, legată de „când se va angaja psiholog”, deși concursurile de recrutare în sistem fuseseră suspendate mai mult timp, iar politica de personal în sistem (dacă nu este vorba de magistrați) este responsabilitatea finală exclusivă a Ministerului Justiției.

În cele din urmă, celelalte două colege din comisie i-au spus doamnei psiholog [redacted] „gata, lasă-l în pace”, după care, când m-am ridicat să plec, mi-a spus „succes în cadrul proiectelor dvs.” în funcția de conducere, asigurându-mă, așadar, că rezultatul contestației va fi pozitiv chiar înainte să delibereze cu ceilalți colegi de comisie.

Interpretez comportamentul doamnei psiholog [redacted] în afară de o exprimare a propriilor probleme, o încercare de intimidare a mea și de a mă face să cred că eu sunt de vină pentru ce pățesc (am propus sancțiuni etc.), în special pentru a proteja pe ambii psihologi din comisia de examinare de eventuale critici la adresa atitudinii lor, în condițiile în care admiterea contestației mi-ar fi dat curaj să le solicit explicații.

Invoc, în ce privește raportul comisiei de contestații, aceleași neregularități: lipsă de responsabilitate profesională, lipsă de mențiuni exprese cu privire la motivul acordării unui anumit punctaj la un criteriu, lipsă de potrivire cu realitatea exprimată în timpul interviului, singurul scop fiind acela al majorării punctajului final așa încât să depășesc (la limită) baremul de trecere.

5. S-au încălcat prevederile cap. I pct. A.1 – respect față de persoană, A.3 – respect față de persoane, A.7 – respectarea drepturilor beneficiarilor de servicii, B.1.9 – dreptul la demnitate, cap. II A.49 – conștientizarea aspectelor etice, I.63 – maximă obiectivitate în furnizarea serviciilor, I.64-65 – evitarea metodelor care nu au bază solidă de dovezi științifice sau susținere a eficacității, cap. 3 pct. A.70 – răspunderea pentru alegerea acțiunilor lor, C – evitarea de a face rău, cap. 4 pct. A.2.92 - acuratețea, obiectivitatea, onestitatea și buna-credință în activitățile lor profesionale. În aceste activități, psihologii nu se vor angaja în eludări, subterfugii sau denaturări intenționate ale faptelor, B.3.104 – evitarea hărțuirii emoționale, B.4.105 – evitarea abuzului verbal, cap. 5 pct. C.1.150 - psihologii vor oferi informații despre caracteristicile psihologice ale indivizilor numai după ce au realizat o evaluare adecvată, care să susțină științific și metodologic afirmațiile și concluziile lor, C.2.151 – utilizarea metodelor și tehnicilor în conformitate cu manualul de aplicare, C.2.152 – utilizarea instrumentelor de evaluare ale căror caracteristici au fost stabilite pentru populația testată, C.6.164 – interpretarea rezultatelor conform caracteristicilor fiecărei persoane, C.9.167 - responsabilitatea administrării instrumentelor, toate din Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, precum și art. 17 lit. b),e),f) din Legea nr. 213/2004 (obligațiile psihologilor).

Consecințele au constat în suferințe emoționale provocate, afectarea demnității, imaginii, stimei de sine, reputației profesionale și personale, afectarea intereselor sistemului judiciar, prin lipsa corectitudinii.

6. Un aspect foarte important este acela că am susținut deja de 2 ori acest test psihologic în anii anteriori pentru funcții similare, fiind declarat de fiecare dată „recomandabil” din prima examinare, testele fiind, în marea lor parte, aceleași, iar comisia aproape identică. Este cunoscut faptul că, după o anumită vârstă, trăsăturile de personalitate nu se mai modifică.

8. Precizez că, datorită normelor interne ale CSM, mi s-a refuzat comunicarea caietelor de test și a celorlalte documente premergătoare întocmirii raportului de evaluare, însă vă rog să le solicitați dumneavoastră de la CSM. Termenul de păstrare a lor cred că este mai scurt decât termenul general de 5 ani de păstrare a documentelor în arhivă, existând în cazul de față și interesul distrugerii lor.

Inițial am crezut că am fost doar victima unui accident întâmplător în activitatea domnilor psihologi, de aceea nu am formulat sesizare, însă recent am luat la cunoștință despre faptul că situații de abuz similare sunt dese în activitatea domnilor psihologi, existând, se pare, cazuri recente chiar la ultimul examen de numiri în funcții de conducere

(nerespectări grave ale protocolului etico-profesional – exprimări arogante la adresa judecătorilor „nu m-ați convins că sunteți bun pentru funcția de conducere” etc.), sens în care înțeleg că vor exista și alte persoane dispuse să formuleze sesizări.

Au existat numeroase sesizări în cursul acestui an asupra legalității și corectitudinii comisiei de examinare din cadrul examenului și, aflu acum, și asupra corectitudinii comisiei de testare psihologică și de contestații. Există, deci, suspiciuni că cei trei psihologi continuă să comită astfel de abuzuri (listă cu 1-5 persoane care trebuie „picate”) și să dovedească îndrăzneală infracțională ridicată.

De asemenea, tot mai multe voci din sistem acuză faptul că testarea psihologică s-a transformat într-o modalitate de eliminare a candidaților nedorți de anumite grupări și că nu își mai îndeplinește deloc rolul, putând fi exemplificate numeroase cazuri în care persoane cu anumite probleme de comportament, probleme care influențează în mod clar indicatorii din test, trec testarea psihologică fără probleme.

9. Având în vedere faptul că domnii psihologi participă constant la comisii de examinare în cadrul mai multor tipuri de concursuri din sistemul judiciar (concursuri admitere în profesie, concurs promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, concurs numire în funcții de conducere, concursuri recrutare etc.) și există riscul comiterii unor abuzuri mai greu de reparat, **vă solicit să dispuneți suspendarea dreptului de liberă practică a domnilor psihologi până la soluționarea cercetării disciplinare.**

Surse judiciare indică că represaliile sunt consecința unor activități de control desfășurate la un tribunal din circumscripție, pe fondul existenței unor suspiciuni majore de incorectitudine profesională și fapte de corupție/crimă organizată, care s-au finalizat și cu un control al Ministerului Justiției, un raport de audit critic la adresa factorilor de conducere din cadrul instanței și cu autosesizarea organelor de urmărire penală. S-a pus problema cercetării disciplinare a unui informatician din cadrul tribunalului respectiv, însă nu s-au dispus sancțiuni disciplinare, nefiind îndeplinite elementele constitutive. Fără a încălca prezumția de nevinovăție, există suspiciuni în analiza organelor de parchet că, pe fondul anumitor legături cu unii membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în special cu doamna judecător [redacted] comportamentul domnilor psihologi a reprezentat o încercare de intimidare, de schimbare a atitudinii legate de această situație ori de eliminare din funcție prin efectul unor șocuri emoționale cauzate de „stigmatul” rezultat din nepromovarea unui examen psihologic pentru un conducător de instanță deja în funcție de mai mulți ani. Surse judiciare din sfera parchetelor vorbesc de indicii temeinice legate de săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu și aderare sau constituire de grup infracțional organizat, dacă nu unele mai grave (infracțiuni propriu-zise de corupție), existând suspiciuni de legătură a persoanelor controlate cu factori politici locali [redacted], dar și cu unele rețele de crimă organizată, aspecte care sunt în atenția organelor de urmărire penală.